

Citizens-Multi-National Nederland

Liquid Capital Circuit Trading Corporation

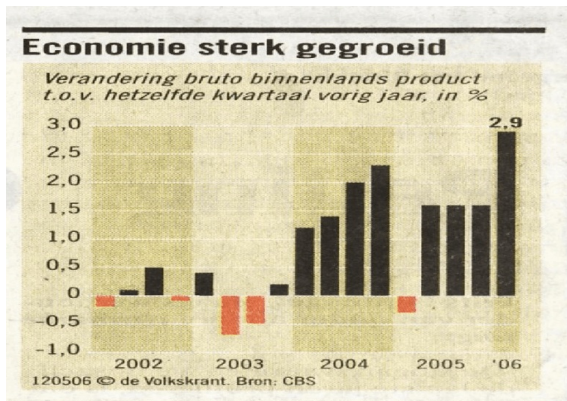
MACRO-ECONOMIC RESEARCH AND SERVICE ORGANIZATION

De Nederlandse Bank presenteert economische groei illusies met de HALVE WAARHEID.

Op 11 Mei 2006 begint Nout Wellink, de president van De Nederlandse Bank, na het publiceren van het jaar verslag van de Nederlandse Bank met het serveren van de halve economische waarheid over de ontwikkeling van de Nederlandse economie door te zeggen:

“De groeivoorzichten voor de Nederlandse economie zijn in jaren niet meer zo goed geweest.”

En als gevolg van deze uitspraak schrijft de Volkskrant op 12 Mei 2006 probleemloos:

“Voor de eerste keer in vijf jaar draait de economie weer volop. Het gaat beter met de export, consumenten geven bijna 3 % meer uit dan vorig jaar. **Dit alles** heeft er voor gezorgd dat de economie in het eerste kwartaal van dit jaar met 2,9% is gegroeid.”

Toch is het niet zo moeilijk te bewijzen dat De Heer Nout Wellink, of bitter weinig begrijpt van de werking van de economie, of bewust sprookjes staat te vertellen om een reeds meer dan 25 jaar falende overheid te ondersteunen.

En hetzelfde geldt voor de redactie van de Volkskrant die of onvoorwaardelijk gelooft in de grootheid van de president van de Nederlandse Bank of eveneens bitter weinig kennis heeft omtrent de werking van de economie. Want zowel de publicatie in de Volkskrant als de uitspraken van de Heer Wellink zijn grotelijks misleidend. Laten we beginnen met het hierboven weergeven van de simpele grafische conclusie van de Volkskrant.

De niets vermoedende lezer begrijpt uit deze verhalen van de Volkskrant en de heer Wellink maar één ding:

“Gelukkig, na vijf jaren ellende zijn we er weer bovenop aan het klauteren. De economie trekt weer aan, dus ik behoef me op dit moment helemaal geen economische zorgen te maken.”

Als gevolg van deze bewuste of onbewuste misleiding door zowel het DNB als de Volkskrant voel ik me verplicht om U met de naakte waarheid te confronteren. En die waarheid wordt nu al meer dan 25 jaar door mij heel indringend verkondigd. Om U gerust te stellen heeft 25 jaar ervaring met het presenteren van de economische waarheid, mij volledig overtuigd van het feit dat van misleiding geen sprake is. Maar er is zonder enige twijfel wel sprake van een economisch dodelijk tekort aan kennis en inzicht. Ik heb er geen behoefte aan om hier aan te geven waardoor dat ontstellend tekort aan kennis is ontstaan. Het tekort is gewoon een feit want anders had de Heer Wellink vandaag beter geweten en zou de redactie van de Volkskrant in staat zijn geweest om hem te corrigeren.

Want de economie is niet STERK GEGROEID zoals de Volkskrant aangeeft en de groei vooruitzichten die de Heer Wellink aangeeft zijn niet alleen een schone illusie, maar zijn gewoon helemaal niet aanwezig.

Om dat te bewijzen is het nu noodzakelijk om mijzelf aan U voor te stellen en U vertrouwd te maken met onze research. Mijn naam is Hank Monroby. In April 1981 arriveerde ik in Nederland om een onderzoek in te stellen naar de reden voor het als een nachtkaaars uitgaan van een conferentie, georganiseerd door de Nederlandse overheid. Die conferentie diende vast te stellen wat de oorzaak was van een merkwaardige werkeloosheidsontwikkeling die, volgens het thema van de conferentie, sinds 1970 werd veroorzaakt door een totaal nieuwe economische ontwikkeling met de indrukwekkende naam: "STAGFLATIE". Stagflatie betekent een stagnerende economie, die tegelijkertijd wordt geplaagd door een merkwaardige inflatie, die werd afgeleid uit een verhoging van de prijzen. Toch vroeg men zich serieus af, waar nu die stagflatie door was ontstaan. Men vond helaas geen passend antwoord.

In 1970 waren er in Nederland ongeveer 50.000 werkelozen. Dat aantal was in Maart 1981 opgelopen tot 240.000 werkelozen, dus bijna 5 maal zoveel. Vijf en zestig speciaal uitgenodigde wetenschappelijk gevormde persoonlijkheden, plus de Nobel prijswinnaar economie 1977 en eredoctor van de "Erasmus" Universiteit in Rotterdam, Dr. Herbert A. Simon van de Carnegie-Mellon University in Pittsburgh Pennsylvania, waren niet in staat geweest om aan de toenmalige Minister van Wetenschap een antwoord te geven op de vraag: "Hoe kunnen we de werkloosheidsontwikkeling terugdringen?"

Als gevolg van dit falen van de conferentie waren er in 1984 officieel maar liefst 540.000 werkelozen, terwijl er waarschijnlijk nog zo'n kleine 500.000 verborgen zaten in de VUT, in de WAO en nog enkele andere statistisch witte opbergplaatsen om de politieke schande te verdoezelen.

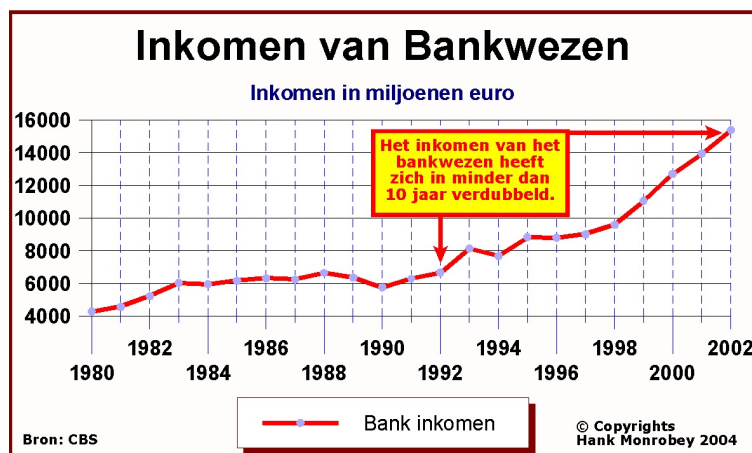
Het waren de merkwaardige uitspraken van de Nobelprijswinnaar Dr. Simon, die me er toe brachten, aandacht aan deze conferentie te gaan besteden en in de eerste week van April 1981 naar Nederland te vliegen om op Maandagochtend 6 April 1981 in het CBS kantoor in Voorburg met een onderzoek te beginnen.

Het is geen ijdelheid, die me laat opbiechten dat ik na aankomst in Nederland in April 1981 binnen slechts enkele dagen tot de vervelende ontdekking kwam dat er wel degelijk een volstrekt waarneembare zeer gegronde reden was voor het ontstaan van massale werkeloosheid en het volkomen in elkaar storten van de economie.

Die ontdekking leidde desalniettemin tot drie maanden volstrekt vergeefs KLOKKENLUIDEN over een fatale vergissing van overheid en bankwezen. Dat klokkenluiden hield in dat o.a. een klein legertje politici, vakbondsleiders en grote ondernemers, inclusief de Nationale Investeringsbank, werden geïnformeerd over de werkelijke oorzaak voor de ontwikkeling van de werkeloosheid. Aangezien de klokken volledig vastliepen, werd uiteindelijk in Augustus 1981 het Nederlandse Kabinet van die dagen via H.M. de Koningin eveneens door mij over de werkelijke oorzaak van deze merkwaardige werkloosheidsontwikkelingen geïnformeerd. Het is bijna vanzelfsprekend dat het Ministerie van Financiën mij liet weten, dat we er naast zaten en dat we als brave burgers voldoende zouden begrijpen waarom we ongelijk hadden, indien we slechts het jaarverslag van de President van de Nederlandse Bank zouden lezen.

Toch waren er een aantal spraakmakende functionarissen, zoals bijv. de Heren Wim Kok en Hans Wiegel, die bedankbrieven schreven voor het toezenden van de door ons verzamelde informatie. De heer Kok, die dus later tot eerste Minister uitgroeide, was zelfs zo vriendelijk om vast te stellen dat hij mijn werk had geapprecieerd, maar dat ik helaas ongelijk moest hebben, omdat

hij van mening was dat de door mij vastgestelde ondubbelzinnige deflatoire ontwikkelingen, niet konden bestaan, omdat er naar zijn mening inflatie was omdat de “burger meer dubbeltjes moest betalen voor zijn boodschappen.” Wim Kok maakte dezelfde economisch dodelijke fout omtrent de interpretatie van het woord inflatie, zoals is aangegeven op Pagina 4.1.b.

Het is vervolgens ook niet zo moeilijk om vast te stellen dat de Heer Kok zich als eerste Minister in 1994, zijn brief van 1981 aan mij moet hebben herinnerd, want zijn gehele politiek was er op gericht om zonder het woord deflatie te noemen, de Nederlandse samenleving met een enorme toename aan liquiditeit (geld) te bedienen. Het was alleen jammer dat hij zich niet realiseerde dat het de verkeerde soort liquiditeit was die hij in omloop bracht. Hij nam die beslissingen omdat hij, evenmin als vele anderen, wist wat zich

economisch sinds 1 Januari 1968 in Nederland had afgespeeld. Het is niet zo moeilijk om te bewijzen dat Nederland, ten tijde van het kabinet paars, werd overstroomd met liquiditeit. Ongetwijfeld stelt U het op prijs wanneer ik dat met statistieken van het CBS bewijs. De bovenstaande grafiek toont aan dat in 1994 het kabinet paars de krediet remmen losgooide en Nederland nog steviger aan het bankwezen overleverde dan reeds in de jaren daarvoor was geschied. Dat wordt eenvoudigweg bewezen door de hier getoonde toename van het inkomen van het bankwezen. Het moderne bankwezen had er sinds het ontstaan van dat bankwezen in 1602 in Nederland, 392 jaar over gedaan om een inkomen van rond 8 miljard Euro per jaar te realiseren. Het had er, na de start van het bewind van de Heer Kok, slechts 10 jaar voor nodig om dat inkomen te verdubbelen. Dat was niet het enige dat Kabinet Paars deed. Het inspireerde het Nederlandse volk met de AEX in zee te gaan. Het begon ook de staatsbedrijven te verkopen om wat meer liquiditeit voor zichzelf te scheppen. De bevolking ging naar het bankwezen en de overheid creëerde TOTAAL ONNODIG financiële ruimte door probleemloos, het bezit van het volk, de staatsbedrijven te verzilveren, hetgeen tot op heden niets positiefs opleverde.

Laat ik U eraan herinneren dat ik reeds in 1989 een boek in het Engels van 390 pagina's in de VS publiceerde, met 200 grafieken over de Nederlandse economie, dat in de "Library of Congress" in Washington werd geregistreerd en onder het Cardnumber 89-174366 in de catalogus van de Library werd opgenomen. In dit boek komt o.a. een grafiek voor die duidelijk aangeeft dat met mathematische zekerheid de officiële werkeloosheid in Nederland in 1994, zoals 10 jaar eerder, weer keurig boven de 500.000 zou uitgroeien. Onder normale omstandigheden is het niet mogelijk vijf jaar van te voren vast te stellen hoe de werkeloosheid zich zal ontwikkelen. Het moet dus een ieder duidelijk zijn dat er MEETBARE factoren waren, die dat mogelijk maakten. Het boek getiteld "The Monroby Report, An Economic Detective story solving the mysteries of Inflation and Recessions." werd op 19 April 1989 evenals in 1981 via H.M. de Koningin aan het toenmalige kabinet aangeboden.

In mijn nieuwste boek "Afrekenen met de Bank" dat reeds digitaal in omloop is en binnenkort in druk in de VS verschijnt en via de bekende internet kanalen en in de boekhandel verkrijgbaar zal zijn, vindt U een beschrijving en analyse van het antwoord op het ontvangen van het Monroby report door het Ministerie van Financiën. Met dat antwoord wordt zelfs o.a. het volledige bewijs geleverd voor het economische falen van de Nederlandse overheid.

Maar ongetwijfeld bent U geïnteresseerd in de argumenten die aangeven dat de Heer Wellink of slecht geïnformeerd is of helemaal niet begrijpt, hoe het bankwezen bezig is de Nederlandse

economie grootschalig te decimeren, door elke mogelijkheid tot overleven van de Nederlandse Middenstand bedrijven, **volledig onmogelijk te maken**. En toch is het niet zo moeilijk om dat te begrijpen. Alhoewel U voor een volledig begrip van het totale drama er goed aan doet het boek “Afrekenen met de Bank” te lezen.”

Elke economische entiteit, hetzij mens of onderneming, heeft voor het uitoefenen van zijn/haar bestaan een bepaalde hoeveelheid kapitaal nodig. Zonder kapitaal (zeg “Geld”) kan geen enkele entiteit in leven blijven. Indien dat niet zo was, zou iedereen onmiddellijk een economische mega ontwikkeling kunnen realiseren.

Indien nu reeds gedurende 38 jaar, een reeks van niet waargenomen ontwikkelingen, systematisch kapitaal aan het toeleveringscircuit van het bedrijfsleven onttrekt, dan ontwikkelt zich een economisch dodelijke situatie.

Sinds 1970 werden in Nederland, zonder dat de overheid, het bankwezen, en de Nederlandse Bank dit waarnamen, enorme bedragen aan het binnen het toeleveringscircuit van het bedrijfsleven circulerende kapitaal onttrokken, dat nooit meer terug kwam. Daardoor ontstond er een chronisch tekort aan kapitaal bij de MKB-bedrijven.

Het was in het geheel niet zo moeilijk om vast te stellen, hoe zowel de overheid als het bankwezen verantwoordelijk werden voor de basis ontwikkeling van deze ramp. En hoe vervolgens het effect van deze ramp, het grootbedrijf en met name de multinationals in staat begon te stellen om zich zodanig te gaan organiseren dat zij vervolgens systematisch de restanten van het kapitaal van de MKB-bedrijven, naar zich toe konden trekken, zonder dat het micro-denken binnen de MKB-wereld in staat was, deze verdere macro-economische kapitaal onttrekking waar te nemen, laat staan te voorkomen.

Het merkwaardige is echter, dat terwijl de aanzet tot deze ramp, niet tot enige economisch corrigerende actie leidde, deze aanzet wel degelijk werd geregistreerd. Ik kan U n.l. twee direct controleerbare bronnen verschaffen:

1. In Elsevier's Winkler Prins staat in de uitgave 1970 duidelijk vermeld, onder het kopje “STAGFLATIE”, dat de Nederlandse economie voor het eerst in de historie rond 1970 werd verrast met een STAGNERENDE economie, die werd vergezeld van INFLATIE.
 - a. De elementaire fout die hier werd gemaakt, was dat de redacteur Professor Hofstra, hier het begrip INFLATIE onjuist interpreteerde. Inflatie ontstaat volgens de bekende Amerikaanse econoom Dr. Irving Fisher, die dat in 1911 bijzonder duidelijk definieerde, door een overschot aan geld in circulatie, waardoor de prijzen gaan stijgen.
 - b. Vervolgens begon de economische gemeenschap deze wijsheid van Dr. Irving Fisher vrolijk naast zich neer te leggen. Men begon gewoon elke prijsstijging van het label “inflatie” te voorzien, zonder vast te stellen of de prijsstijgingen wel door een overschot aan geld in circulatie waren ontstaan. Door deze benadering was er in 1981 tijdens de door de overheid georganiseerde conferentie niemand die zich afvroeg: “Waardoor zijn deze PRIJSSTIJGINGEN ontstaan?” Indien men dat wel had gedaan, dan zou de economische ramp, die over Nederland gekomen is, *misschien* niet zijn ontstaan. De prijsstijgingen worden n.l. veroorzaakt door steeds stijgende kapitaal kosten, omdat de hoeveelheid kapitaal, binnen de huidige economische denkwijze, eeuwigdurend zal moeten blijven toenemen en met rente moeten worden terugbetaald. Het is gewoon een perpetuüm mobile geworden.
2. Maar zelfs het IMF maakte dezelfde fout. In het voorjaar van 1985 publiceert Elsevier's Weekblad een artikel geschreven door een jonge journalist, die met een ferme kreet de wereld duidelijk maakte dat er economisch iets unieks was gebeurd. Hij schreef:

“EEN UNIEKE HISTORISCHE ONTWIKKELING”

Het IMF heeft in zeven verschillende landen een enorm tekort aan kapitaal vastgesteld, zonder een SPOOR van DEFLATIE (dus een tekort aan kapitaal [geld]).

- a. Deze wijsheid kunt U dan ook ontdekken in het eerste IMF kwartaal rapport van 1985.
- b. Niemand die tot de ontdekking komt dat er wel degelijk “ERGENS” deflatie is. Het werd niet ontdekt omdat men automatisch ook hier aannam dat hogere prijzen automatisch INFLATIE teweeg brengen, terwijl inflatie uitsluitend kan ontstaan wanneer er een OVERSCHOT aan geld in de samenleving aanwezig is.
- c. Het bizarre was dat er inderdaad een enorm overschot aan geld, echter alleen in het FINANCIËLE CIRCUIT van de samenleving voorhanden was en is.
- d. Niemand stelde echter vast dat zich desalniettemin een enorm tekort aan kapitaal binnen het TOELEVERINGSCIRCUIT van het bedrijfsleven ontwikkelde en waarom zich dat ECONOMISCH DODELIJKE TEKORT ONTWIKKELD HEEFT.
- e. Tegelijkertijd ontwikkelt zich daardoor een enorme vraag naar krediet. De Nederlandse Bank en het Ministerie van Financiën trekken echter de verkeerde conclusie en interpreteren de vraag naar bedrijfskrediet al meer dan 30 jaar als een inflatoire ontwikkeling, die het niet is.
- f. Een enorme vraag naar bedrijfskrediet ontstaat echter door twee economisch dodelijke activiteiten van zowel overheid als bankwezen, die beiden op 1 Januari 1968 als totale coïncidentie een micro-economische activiteit begonnen te ontwikkelen, die niet vooraf macro-economisch waren doorgelicht. Beiden veroorzaakten tezamen de noodzaak om over een periode van ongeveer 10 jaar, tussen 1968 en 1978

**voor dezelfde economische activiteiten ruim 14x zoveel
kapitaal in omloop te brengen.**

**Ruim 7 maal voor een nieuwe ontwikkeling van het
bankwezen en sinds 1 Januari 1968 daar bovenop 2 maal
zoveel voor een nieuwe belasting van de overheid.**

Er werden verschillende fouten gemaakt, die samenhangen met de invoering van automatisering. Maar misschien vindt U het goed dat ik die verdere complicaties gewoon buiten beschouwing laat. U vindt ze in het boek “Afrekenen met de Bank”. Dus het enige waartoe ik mij hier beperk, is het ontrafelen van de conclusie van DNB President Nout Wellink, die zegt dat “De groeivoorzichten voor de Nederlandse economie in jaren niet meer zo goed zijn geweest.”

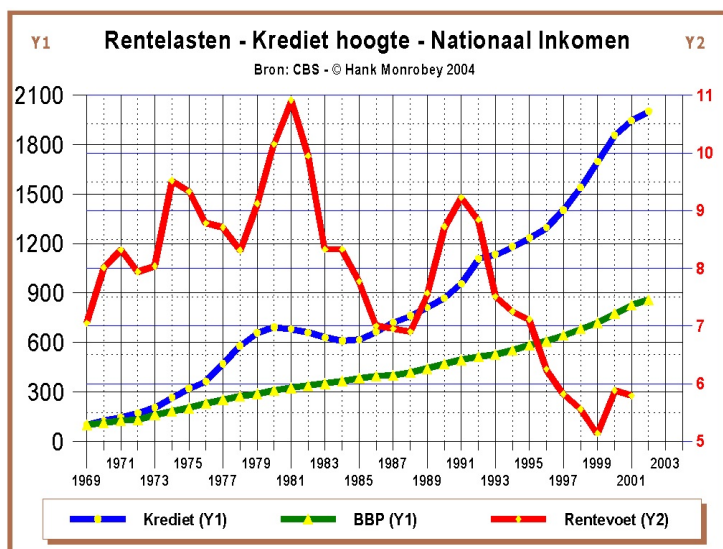
Ik moet U helaas duidelijk maken, dat die groeivoorzichten helemaal niet bestaan. Integendeel, de Nederlandse economie is reeds meer dan 25 jaar grootschalig bezig onder te gaan en dat is bijzonder eenvoudig te bewijzen. Voor dat bewijs heb ik slechts een paar grafieken nodig, die zijn gemaakt aan de hand van de statistische informatie van het CBS.

Het CBS presteert het desalniettemin om toch jaarlijks een soort van economische groei te presenteren, terwijl het zo helder als glas is dat de Nederlandse economie gedurende de laatste 35 jaar uitsluitend is gedecimeerd. De zogenaamde groei is een cijferspel dat nergens op slaat. De zogenaamde groei werd uitsluitend veroorzaakt door de hogere kapitaal kosten die door de Nederlandse samenleving moeten worden opgebracht om het steeds verder groeiende inkomen van het bankwezen te betalen. Dat was een heel speciale, bijzonder eigenaardige groei.

Op de Nevenstaande grafiek ziet U drie elementen belicht. In de eerste plaatst de rente ontwikkelingen die in 1981 tot ongekeerde hoogte stegen en niet zonder gevolgen. (BBP & Krediet gebaseerd op 100)

U ziet ook hoe het BBP langzaam maar zeker al die jaren bijna moeizaam omhoog kruipt, terwijl er, zoals U zo dadelijk zult zien, helemaal geen sprake kon zijn van enige groei in het Bruto Binnenlands Product.

De derde factor is de ontwikkeling van de kredieten. Er was dus onmiskenbaar een enorme vraag naar krediet. Aan de werkelijke vraag naar krediet werd zelfs in het geheel niet voldaan. Sinds 1968 werd het bedrijfsleven geconfronteerd, met de onontkoombare noodzaak, door de maatregelen van de overheid en de veranderde werking van het bankwezen, om voor dezelfde economisch inspanningen meer kapitaal te moeten inzetten. De bedrijven werden gedwongen om meer kapitaal aan te trekken en alleen die bedrijven, die over voldoende eigen vermogen beschikten, kwamen aanvankelijk in aanmerking voor voldoende aanvullend krediet. Maar de noodzaak om steeds meer kapitaal in te zetten nam gewoon jaarlijks toe, Er werden dus successievelijk door het bankwezen steeds meer bedrijven afgewezen.

Maar de bovenstaande grafiek laat onmiskenbaar duidelijk zien dat de kapitaal kosten, die op de samenleving begonnen te drukken, ruim 2½ maal zo snel groeiden dan het BBP want het krediet groeide 2½ zo snel. En als U even wacht dan ontdekt U ook dat het BBP alleen maar gegroeid kan zijn omdat het de meerdere kapitaal kosten moest opbrengen, terwijl tegelijkertijd tienduizenden bedrijven als ratten in de kapitaal val stierven, dus elke werkelijke economische groei van het BBP onmogelijk maakten. De liquidaties moeten gewoon een uitzonderlijk grote negatieve invloed hebben gehad op de groei. **Er was dus alleen maar cijfermatige groei maar geen werkelijke groei van de economie.**

Mag ik U voordat ik U laat zien wat er werkelijk gebeurde, aangeven waarom Nout Wellink zich absoluut geen illusies kan maken over een enorme opleving van de economie?

Laten we even aannemen dat er 38 jaar geleden een miljoen bedrijven waren in Nederland. Het getal speelt eigenlijk geen rol. Laten we ook aannemen dat dit miljoen bedrijven gemiddeld vóór 1968 over een bedrag van €50.000 aan kapitaal beschikten en dat dit bedrag gemiddeld voldoende was om zaken mee te kunnen doen.

Er zou dan dus $1.000.000 \times €50.000 = €50.000.000.000$ aan kapitaal in omloop zijn geweest.

De overheid besluit om een nieuwe belastingvorm in te voeren, die bewijsbaar ongeveer 2 maal zoveel kapitaal in omloop noodzakelijk maakt. De overheid ziet het niet en doet niets.

Dus nu hebben we €100.000.000.000 aan kapitaal nodig, dat er echter niet is. Maar dat kapitaal moet ergens vandaan komen. Dus maakt men een run op de bank om te gaan lenen. Laten we aannemen dat aanvankelijk 75% slaagt. Dan komt het volgende bedrag in omloop:

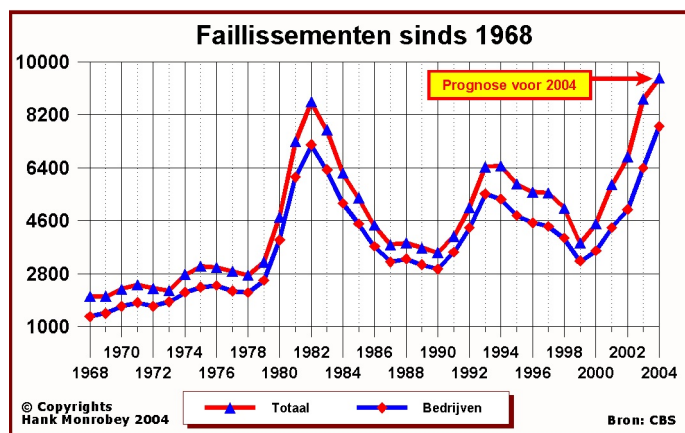
$750.000 \times €50.000 = €37.500.000.000 + \text{de bestaande } €50.000.000.000 = €87.500.000.000$

Gemiddeld heeft nu echter ieder bedrijf €100.000 nodig om te kunnen opereren.

Er kunnen dus slechts $\text{€}87.500.000.000 / \text{€}100.000 = 875.000$ bedrijven in leven blijven. Of we het nu leuk vinden of niet, er zullen dus 125.000 bedrijven economisch moeten gaan verdwijnen = sterven. En dat kunnen zelfs de bedrijven zijn die net nieuw geld geleend hebben.

Echter in de daarop volgende jaren wordt de behoefte aan kapitaal verder vergroot, omdat het bankwezen bewust begon met de werknemers en dus de consumenten binnen het bankwezen te trekken. Niemand die zich realiseerde dat ook dit tot een aanzienlijke uitbreiding van het binnen het toeleveringscircuit benodigde kapitaal zou gaan leiden.

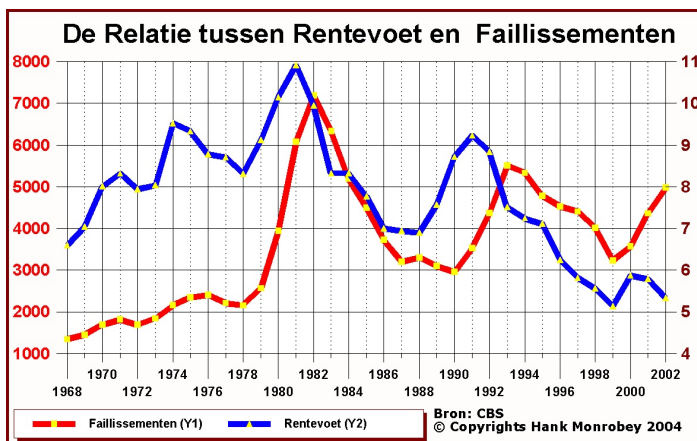
Wat waren nu de consequenties van het geen rekening houden met deze oppervlakkige rekensom? Bedrijven stierven in Nederland inderdaad **zonder noodzaak** aan de lopende band.

Rond 2004 waren er sinds 1968 160.000 bedrijven in de rechtbank gefaillieerd, waarvan zeker 80% volkomen zonder enige noodzaak economisch werden omgebracht, omdat de overheid en het bankwezen micro-economische maatregelen namen, zonder aandacht te besteden aan de macro-economische consequenties.

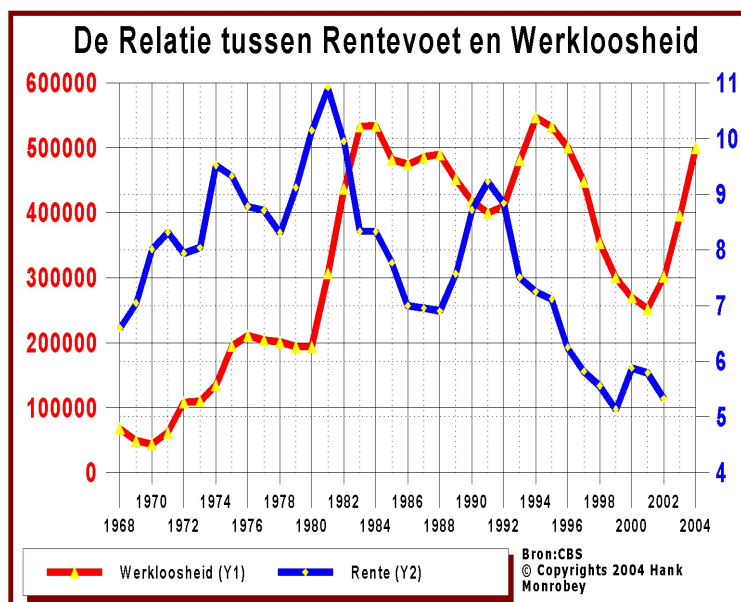
Hier zijn de cijfers. De onderste blauwe lijn met de rode punten geeft het aantal bedrijven weer dat onderging. De bovenste rode lijn met de

blauwe driehoekjes geeft het totaal van bedrijven en particulieren weer. U ziet in deze grafiek zelfs dat het totaal aantal faillissementen in 2004 nog hoger klom dan in al die jaren daarvoor. De volgende grafiek hiernaast toont U de reden voor deze ontwikkeling. De overheid stelde eenvoudigweg, **maar volkomen incorrect**, vast dat er inflatie was, terwijl zich in het toeleveringscircuit deflatie ontwikkelde. De overheid begon als gevolg de interest stelselmatig op te drijven. Door deze domme maatregel stierven de bedrijven bij de duizenden in de rechtbanken als gevolg van een tekort aan

kapitaal (geld). En zo komt dus de waarheid boven tafel waarom er reeds in Maart 1981 meer dan 240.000 werklozen waren. Het is duidelijk wie daarvoor verantwoordelijk waren: De Banken en de overheid.

Door de faillissementen werd **totaal onnodig de werkgelegenheid van honderdduizenden burgers vernietigd**. Het dramatische feit dat zich hieruit ontwikkelde was, dat daardoor eveneens het vermogen verdween om weer nieuwe arbeidsplaatsen te scheppen. De werkloosheid kon dus niet meer dalen omdat de werkgelegenheid was vernietigd en bleef daarna gewoon boven de 400.000 hangen.

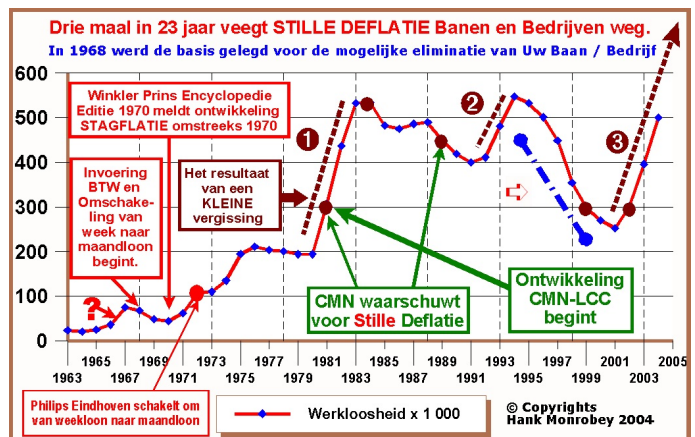

Het kon daar gewoon niet meer beneden komen zonder dat Kabinet Paars daar miljarden tegenaan smeedt. Wanneer Kabinet Paars aan het bewind komt ①, wordt de illusie geschapen dat er een economische opleving plaatsvindt, terwijl niets minder waar is. Al het aangetrokken krediet heeft economisch geen enkel positief resultaat gehad. Het heeft alleen en uitsluitend de kapitaalkosten omhoog gedreven terwijl door het aangetrokken krediet de faillissementen en de werkloosheid slechts twee jaar ② lang weer enigszins omlaag werden gedrukt, om vervolgens sterker te stijgen dan ooit tevoren. Er werd rentedragend krediet in plaats van echt geld ingezet om het probleem op te lossen. Men begrijpt niets van de werking van de economie.

Daardoor werd voor de derde keer, in een niet weg te moffelen cyclische ontwikkeling, de laatste recessie tussen 2001 en 2006 op gang gebracht. En waardoor kan Nout Wellink het wel vergeten dat de economie **KAN** aantrekken?

Daar de rond VEERTIGDUIZEND faillissementen gedurende de laatste vijf jaar onontkoombaar waren, omdat er niet voldoende kapitaal in het toeleveringscircuit van het bedrijfsleven meer voorhanden was, om alle bestaande bedrijven in leven te houden, werd gewoon de economie van Nederland verder gedecimeerd. Nu de OVERGEBLEVEN bedrijven daardoor tijdelijk nog net niet verder in de moeilijkheden worden gedrukt en het SCHIJNT dat er een klein beetje lucht in de kapitaalstromen is gekomen, trekt de economie weer wat aan. Dat wordt mogelijk omdat door de liquidaties weer een beetje kapitaal terug in het toeleveringscircuit werd gebracht. **Er is even voldoende kapitaal om de rest in LEVEN te houden.** Dat lost echter de problemen niet op. Wat is de situatie nu?

Wel, we hebben door deze derde deflatoire cyclus, die opnieuw niet werd herkend, opnieuw de Nederlandse economie verder gedecimeerd. De kapitaalkosten zijn tot onvoorstelbare hoogten opgedreven met steeds meer kapitaal. Deze kapitaalkosten zijn de werkelijke oorzaak van de als inflatoir aangemerkte ontwikkelingen en de **enige** reden voor het **voortdurend** verder stijgen van de prijzen. Inflatie correcties stellen de werknemers alleen in staat de hogere lasten aan het bankwezen te kunnen opbrengen, die in de consumenten prijzen worden doorberekend. Meer dan 50% van de consumenten prijzen bestaat uit toegevoegde kapitaal kosten, waarover de burgers dan ook nog eens 19% Belasting op de Toegevoegde **Waarde (?)** moeten betalen.

Van een economische opleving is in het geheel geen sprake. We zijn onderweg naar de volgende, dus vierde deflatoire cyclus, die nog steeds niet wordt herkend. Dit is slechts het topje van de ijsberg van economische misère die door een aftandse economische denkwijze is ontstaan. Het wordt tijd dat we reëel economisch gaan denken en afrekenen met deze roof economie.

De CMN ontstond in 1981 om het tij effectief te keren. Financially yours..... Hank Monroby.